

कलिनांभीदेशे विजयमथ पुच्छे च जगद्गुः
 शरीरे भद्रायाः पृथगिति फलं सर्वसुनयः ॥”
 मनुवसुसुनितिधिद्युगदशशिवगुणसंख्यासु तिथिद्यु
 पूर्व्यान्वाख्यम् । आयाति विधिरेषा पृष्ठे शुभदा
 पुरस्त्वशुभा ॥ चतुर्दश्यादिषु पूर्व्यान्वादिमुखं
 भवतीत्यर्थः । इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥
 भद्राकरणं, स्त्री, (भद्र + ङाच् । ङ + ल्युट् ।)
 मुखनम् । इति हेमचन्द्रः ॥
 भद्रात्मजः, पुं, (भद्रः हितकर आत्मज इव रक्षा-
 करत्वात् ।) खड्गः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 भद्रारकः, पुं, अथादशमनुवसुसुनितिधिपविशेषः ।
 इति शब्दमाला ॥
 भद्रालपत्रिका, स्त्री, (भद्राय अलपत्रिका प्रथमाप्रोतीति ।
 अल् + अच् । भद्रालं पत्रं यस्याः । कप् ।
 टाप् । अत इत्यम् ।) गन्धाली । इति शब्द-
 माला ॥
 भद्राली, स्त्री, (भद्र + अल् + अच् । भद्राल + गौरा-
 दित्वात् ङीष् ।) गन्धाली । इति शब्दमाला ॥
 भद्रावती, स्त्री, (भद्रमस्या अस्तीति । मत्तुप् ।
 मस्य वः । संज्ञायां पूर्वपदस्य दीर्घः ।) कट-
 फलवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 भद्राश्वयः, पुं, (भद्रस्याश्वयः ।) चन्द्रनम् । इति
 शब्दचन्द्रिका ॥
 भद्राश्वं, स्त्री, (भद्रा अश्वान् अश्वान् ।) भुवि जन्तुद्वीपस्य
 नववर्षान्तर्गतवर्षविशेषः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 तद्विवरणं यथा । मास्यवतः पूर्वपार्श्वे पूर्व-
 गच्छिका एकशृङ्गाद्युज्ज्वलसहस्राणि मानमन्त्र
 च भद्राश्वानां नाम जनपदाः भद्रशालवनश्च तत्र
 व्यवस्थितं कालाभद्राद्याः पुरुषाः श्विताः पद्म-
 वस्त्रिनः क्षत्रियः कुसुमवर्णाः दशवर्षसहस्राणि च
 तीषामाशुक्लान् च पञ्च कुलपर्वताः तद्व्यथा,
 शैलवर्षाः मालाख्यको वरकक्षः त्रिपर्षीर्गौणश्चेति
 तद्विनिर्गता वङ्गो नद्यस्तदन्तःस्थितानां देशानां
 तान्येव नामानि ते च देशाः एताः नदीः
 पिवन्ति । तद्व्यथा, श्विता सुवाहिनी हंसवती
 कावेरी सुरवा शाखावती इक्ष्वाक्यी अङ्गार-
 वाहिनी हरितोया सोमावती शतद्रवा वन-
 माला वसुमती हंसा पर्णा पञ्चगङ्गा घृणुमती
 मणिवर्षा सुत्रक्षभागा विलासिनी लक्ष्मणोया
 पुण्योदा नागवती शिवा शैवाक्षिणी मण्डलता
 श्वीरोदा वरखावती विष्णुपदी महानदी
 हिरण्यकन्धवाद्या सुरावती वामोदा पताका-
 श्वेतोदा महानद्यः एताश्च गङ्गासमाः कौर्मिताः
 व्याजन्मानं पापं विनाशयन्ति च्चन्द्रनक्षत्र
 कोटिशस्त्राश्च नदीर्यं पिवन्ति ते दशवर्षसह-
 स्रायुषः वक्रोमाभक्ता इति । इति वाराह
 भुवनकोषे चन्द्रगीता ॥ अपि च । तथैवेकाश्रुत-
 मपरेषु पूर्वेषु च मात्यवत्सवामादनावानील-
 निवधायती द्विवहसं पप्रथतुः केतुमालभद्रा-
 श्वयोः शोभानं विदधाते । मन्दरो मेरुमन्दरः
 सुपार्श्वः कुसुद इत्युत्तयोजनविस्तारोन्नाद्या
 मेरी कुतुर्दशमवत्सविरय उपकृष्णाः । चतुर्व

एतेषु चूतजम्बूकदम्बयोर्धाञ्चत्वारः पादप-
 प्रवराः पर्वतकेतव इवाधिसहस्रयोजनोन्नाद्या-
 क्तावद्विदपविततयः श्रतयोजनपरिणाद्याः ।
 इदाञ्चत्वारः पयोमध्विचरसन्दृष्टजलाः यदुप-
 स्यार्शिन उपदेवगणा योमिश्रयाणि स्वाभावि-
 कानि भरतर्षभ ! धारयन्ति । देवोद्यानानि च
 भवन्ति चत्वारि नन्दनं चैत्ररथं वैभाजकं
 सर्वतोभद्रमिति । येनमरपरिष्टाः सहसुर-
 ललनालनामयुधपतय उपदेवगणैरुपगीयमान-
 महिमानः किल विहरन्ति । मन्दरोत्सङ्ग
 एकादशश्रतयोजनोत्सङ्गदेवचूतशिरसो गिरि-
 शिखरस्थूलानि फलान्यन्तकल्पानि निपतन्ति ।
 तेषां विशीर्ष्यमाणानां अतिमधुरसुरभिसुगन्धि-
 वह्णारुणरसोदेगास्त्रोदा नाम नदी मन्दर-
 गिरिशिखरात्प्रपतन्ती पूर्व्येणोत्सङ्गसुप्राव-
 यति । यदुपजोषणाद्भवान्या अशुचरीणां पुण्य-
 जनवधुनाभवयस्यार्शुगन्धवातो दशयोजनं
 समन्ताद्गुवासयति । एवं जम्बूफलानामत्यु-
 च्चनिपातविशीर्ष्यानामभिप्रियाणामिभकाय-
 निभानां रसेन जम्बूनदी नाम नदी मेरुमन्दर-
 शिखराद्युत्तयोचनाद्वनितले निपतन्ती दक्षिणे-
 नात्मानं यावद्विनाश्रुतसुपस्यन्दति । तावदु-
 भयोरपि रोषसोयी नृत्तिका तद्रसेनाशुविध्म-
 माना वायुर्कंसंयोगविपाकेन सदाभरलोकाभरणं
 जाम्बूनदं नाम सुवर्णं भवति यदुहवाव विबुधा-
 दयः सह श्रुवतिभ्रमं कुटकटककटिच्छत्राद्या-
 भरारूपेण खलु धारयन्ति । यस्तु महाकदम्बः
 सुपार्श्वपार्श्वेनिरुद्धस्तस्य कोटरेभ्यो विनिःस्रताः
 पञ्चयामपरिणाद्याः पञ्च मधुधाराः सुपार्श्व-
 शिखरात् पतन्त्योत्परेणात्मानमिनाश्रुतमशु-
 मोदयन्ति यो ह्युपशुभानानां सुखनिन्वांसितो
 वायुः समन्तात् श्रतयोजनमशुवासयति । एवं
 कुसुदशिरुद्धो यः श्रतवल्गो नाम षट्कस्य
 खन्मन्थो जीर्वाणाः पयोदधिमधुसुतगुडाद्याद्य-
 न्बरशशाचनाभरणादयः सर्व एव कामदुवा
 नदाः कुसुदायात् पतन्त्यस्तुत्तरेणैकाश्रुतसुप-
 योजयन्ति याशुपशुभानानां न कदाचिदपि
 प्रजानां नलीपक्षितकामखेददौर्गन्धकारा-
 मयापन्थुश्रीतोक्तवैषण्योपसर्गाद्यस्तापविशेषा
 भवन्ति यावज्जीवं सुखनिरतिशयमेव कुरङ्कुरर-
 कुतुम्भेकङ्कङ्कितशिरपतङ्गवचकनिवध-
 श्रितिवासकपिणशङ्खेदूष्यन्तद्विहंसर्वभनाग-
 कालङ्गरनीरदादयो गिरयो मेरोः कर्णिकाया
 इव केशरभूता म्बुदशे परित उपकृष्णाः ।
 जठरदेवकूटो मेरुं पूर्व्येणारादशयोजनसहस्र-
 सुदमायती द्विसहस्रपयुतुङ्गी भवतः एवमप-
 रेण प्रवनपरिपात्रौ दक्षिणेन कैलासकरवीरौ
 प्रागायती एवमुत्तरतस्त्रिङ्गमकरो अष्टाभि-
 रैतेः परिततोऽभिरिव परितस्त्रकाले काञ्चन-
 गिरिः । मेरोर्मूर्ध्नि भगवत आत्मयोनेर्मध्यत
 उपकृष्णां प्रीमश्रुतयोजनसाहस्रीं समचतु-
 र्वां श्रतकौर्भीं वदन्ति क्षामरपरितो लोक-

पालानामदानां यथादिष्टं यथारूपं तुरीय-
 मानेन पुरोऽष्टाशुपकृष्णाः । इति श्रीभागवते
 ५ स्कन्धे भुवनकोषवर्णने १६ अध्यायः ॥
 भद्रासनं, स्त्री, (भद्राय कोकहिताय आसनम् ।)
 वृपासनम् । इत्यमरः । २ । ८ । २१ । (योगि-
 नामासनविशेषः । यथा, तन्त्रसारे ।
 “श्रीवत्याः पार्श्वयोर्गोस्त्रेदुगुणपशुर्गं सुनिश्च-
 लम् ।
 भद्रासनं समुद्दिष्टं योगिमिः परिकल्पितम् ॥”)
 भद्रेश्वरः, पुं, (भद्रः शुभदशासावीश्वरश्चेति भद्रा-
 त्मकः भङ्गलमय ईश्वरो वेति ।) कल्प्यामश्व-
 शिवः । यथा,—
 “उत्तिष्ठ कान्त ! गच्छावः कल्पयामं सुप्रो-
 भनम् ।
 तथा साहं जगामाद्य कल्पयामं वसुधरे ! ॥
 भद्रेश्वरनिमित्तं हि त्रयश्च कथितं शुभम् ।
 नित्यञ्च सुज्जते यत्र पाचद्वयं समर्पितम् ॥
 इहा भद्रेश्वरं देवं चक्रतीर्थफलं लभेत् ।
 कल्पयामाच्छत्वगुणं चक्रतीर्थं वसुधरे ! ॥”
 इति वाराह मथुरामाहात्म्ये चक्रतीर्थप्रभावो
 नामाध्यायः ॥
 शिवप्राप्तार्थं दुर्गाराधितहिमालयस्थपार्थिव-
 शिवलिङ्गम् । यथा,—
 “तवार्थाय यद्येष्यामि महर्षीन् हिमवद्गृहे ।
 यद्येह रुद्रमीहन्त्या नृपप्रयश्चेश्वरः ततः ॥
 असी भद्रेश्वरं त्वेवं ख्याते लोके भविष्यति ।
 देवदानवगन्धर्वा यच्चकिम्युवधोरगाः ॥
 पूजयिष्यन्ति सततं मानवाश्च शुभेश्वरः ॥
 इति वामनपुराणे ४६ अध्याये उर्मां प्रति
 शिववाक्यम् ॥ गङ्गायाः पश्चिमतीरे गरिष्वाख्य-
 यामस्थोत्तरे पाषाणमयशिवलिङ्गविशेषो याम-
 विशेषश्च ॥
 भद्रैला, स्त्री, (भद्रा एला ।) खल्लैला । इति
 राजनिर्घण्टः । (अस्याः पर्यायो यथा,—
 “एका खल्ला च बहुला पृष्ठीका त्रिपुटापि च ।
 भद्रैला इह देवा च चन्द्रनाशा च निष्कृतिः ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
 भद्रादनी, स्त्री, (भद्रं उदयति अथवेति । उत्-
 + अन् + अच् । गौरादित्वात् ङीष् ।) वला ।
 नागवला । इति राजनिर्घण्टः ॥
 (भन्व, अो ध अौ भोटने । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 रुधा०-पर०-म्भ०-अनिट् । ध, भगन्ति ।)
 भन्दिर्ल, स्त्री, (भदि + इत्वाच् ।) शुभम् । इत्यणादि-
 कोषः । कर्म्यः । दूतः । इति संक्षिप्तसारी-
 ण्यादितिः ॥
 भन्पुकाः, पुं, भारतवर्षान्तर्गतदेशविशेषः । यथा,
 “लक्षाञ्चत्वार उवापि यामाणां भन्पुकाः
 ख्यताः ॥”
 इति स्कान्दे कुमारिकाखण्डे वक्रेश्वरमाहात्म्य-
 नामाध्यायः ॥
 भपञ्जरं, स्त्री, (भानां नक्षत्राणां पञ्जरम् ।)
 नक्षत्रचक्रम् । इति विद्वान्नाश्रिरोमणिः ॥